

Diplomová práce se zabývá intermedialitou jako přístupem, který tematizuje především vzájemné vztahy mezi médii. V další části práce jsou intermediální východiska využita k analýze morfologie komiksu, autor vychází zejména ze současných vizuálních teorií (Mitchell, Flusser ad.) a vizuální sémiotiky (Barthes, Eco ad.), zkoumá slovo a obraz, čas, pohyb a další fenomény komiksu, ve kterém jsou právě tato média dříve chápaná jako jednotlivé entity propojená do funkční jednoty. Při tomto zkoumání se autor vrací ke kořenům znakové tvorby skutečnosti, a to při zkoumání „kryptokomiksů“ v éře před tiskem. Věnuje se i problematice tvorby elektronických obrazů, kyberkultury, multimediality a nových médií, když zkoumá stav a proměnu komiksu v současnosti, charakteristické transformací starších textových, vizuálních ad. kódů na jedinou bázi kódu digitálního.